

Да трепти въ небото
Грейналъ „дѣдо Боже“,
То на рамото ми,
Кротичко да сложи

Кждрата главица
Съ руситѣ косици;
Азъ пъкъ да му соча
Свѣтлитѣ звездици,

Какъ отъ горе гледатъ
Съ златнитѣ очета;
Въ шала да увивамъ
Малкитѣ крачета.

И заспи ли, тихо
Да кажа на мама,
Въ бѣлото креватче
Да го сложимъ двама.

Ст. Цанкова-Стоянова

БОРУЩИЦА.

Тѣй се казва името на едно малко селце, на връхъ на Стара-планина. Край него минава желѣзницата, която свързва Стара-Загора съ Горна Орѣховица и минава презъ планината. Обикновено и самата желѣзопѣтна линия наричатъ Борущенска, а още и презбанлканска.

И централната желѣзопѣтна линия пресича Стара-планина, но тя върви изъ Искърското дефиле, вие се, лѣкатуши, муши се отъ тунелъ въ тунелъ и все пакъ върви низко, долу край рѣката. Тукъ работата е друга. Борущенската линия е прекарана презъ самото било на планината и затова е твърде интересна.

Пловдивския влакъ спрѣ при Стара-Загора рано сутриньта. Всички, които щѣхме да пѣтуваме презъ Борущица, свалихме багажитѣ си. Настанихме се въ